

EYNDE, Francis van den (Brussel 1 april 1946).

Doorliep de humaniora in Brussel en werd er actief in de **Volksunie** (VU), waar hij al snel afdelingsvoorzitter werd, en in **Were Di**, waarvan hij in 1970 kringvoorzitter voor Brussel werd. In 1969 was Van den Eynde medeoprichter en penningmeester van de Agglomeratieraad van de Nederlandstalige Brusselse Jeugd. In 1971 stichtte hij Vlaamse Macht, een jeugd- en studentenvereniging die zich verzette tegen de 'vrijheid van het gezinshoofd' zoals die in de grondwetsherziening van 1970 (staatshervorming) voorzien was.

In 1976 richtte Van den Eynde mee Voorpost op en in 1980 nam hij het voorzitterschap over van **Roland Raes**. Hij bleef deze functie bekleden tot 1988. In zijn werking in Were Di en Voorpost werd Van den Eynde sterk beïnvloed door het Franse Nieuw

Via zijn engagement in de verenigingen *Were Di en Voorpost*, werd Francis van den Eynde sterk beïnvloed door het Franse *Nieuw Rechtse gedachtegoed*. Sedert 1991 is hij volksvertegenwoordiger voor het *Vlaams Blok*. (DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD: E. PEUSTJENS)

Rechtse gedachtegoed. Dit kwam onder meer tot uiting in zijn werk als redactielid van *Revolte*, het blad van *Voorpost*.

In de Egmontperiode (Egmontpact) brak Van den Eynde met de VU. Aanvankelijk kwam hij in de *Vlaamse Volkspartij* (1977-1979) (VVP) terecht. Samen met een aantal medestanders en met de *Vlaams-Nationale Partij* (VNP) zette hij in 1979 de stap naar het *Vlaams Blok*. Sindsdien was hij bestuurslid voor de partij in het arrondissement Gent en sinds 1991 partijraadslid. In de studiedienst van de partij verzorgde hij de kadervormingen rondom het Vlaams-nationalisme. In 1988 werd hij tot gemeenteraadslid verkozen in Gent. Op 24 november 1991 werd hij tot volksvertegenwoordiger verkozen. In 1995 verlengde hij zijn mandaat. Hij werkte vooral rond sociale problemen, migranten, taalkwesties en media. Samen met Filip Dewinter steunde hij via het *Uilenspiegelcomité* Vlaamse extreem-rechtse militanten bij hun processen.

WERKEN: Artikelen in *Revolte*; *Vlaams Blok*.

LITERATUUR: "Vlaamse Macht" te Brussel. Francis Van den Eynde: "Wij geven het niet op!", in 't *Pallietkerke* (13 mei 1971); - H. Gijssels, *Het Vlaams Blok*, 1992.

ILLUSTRATIE(S), zie: Frank Vanhecke.

FRANK SEBERECHTS

EYNDE, Jef (eigenlijk Jozef) van den (Olsene 21 december 1879 - Maastricht 12 april 1929).

Verloor reeds op jonge leeftijd zijn ouders en werd opgenomen in het gezin van zijn moeders zuster. Van den Eynde volgde middelbaar onderwijs aan het Sint-Lievenscollege te Gent en stichtte er een flamingantische collegebond die zich toelegde op het beoefenen van de moedertaal. Zijn grootste bijdrage tot de V.B. leverde hij echter als invloedrijk studentenleider te Leuven (1899-1908). Hij begon als secretaris van het letterkundig en taallievend genootschap *Met Tijd en Vlijt* en de Sociale Sprekersbond. Daarna werd hij preses van de Oost-Vlaamse gilde en stichter-dirigent van het studentensymfonieorkest. Van 1901-1902 tot 1907-1908 was hij hoofdredacteur van *Ons Leven* en van 1905-1907 preses van het Vlaamsch Verbond. Vooral door deze laatste functies heeft hij zijn stempel kunnen drukken op de Leuvense Vlaamse studentenbeweging en de studententradities.

Van den Eynde zag het als zijn roeping de studenten te bevrijden van het 'bierflamingantisme' en het studentenleven op een hoger cultureel peil te brengen. Hij nodigde Vlaamse culturele en politieke voormannen uit naar Leuven, zoals Frank Lateur, René de Clercq, Lodewijck Dosfel, Frans van Cauwelaert en wierp zich op als een mecenas van de Vlaamse muziek en kunst. Zo lanceerde hij

Jef van den Eynde, hoofdredacteur van Ons Leven (1901-1908) en preses van het Vlaamsch Verbond (1905-1907), spande zich met alle kracht in om het cultuurpeil van de Vlaamse studentenbeweging te Leuven te verhogen. (AMVC)

toondichters als Karel Mestdagh, Arthur Meulemans en Emiel Hullebroeck en bracht zelfs de Vlaamse Opera van Antwerpen naar Leuven. Deze initiatieven waren niet zonder gevolg en gedurende zijn verblijf in Leuven evolueerden de gilden en clubs naar een hoger cultureel peil en naar meer concreet engagement. Het was de tijd van de 'prins-student'. Van den Eynde schreef ook zelf enkele studentenliederen, en schreef en componeerde de woorden en de muziek van het Verbondslied van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVIV) (1904).

Van *Ons Leven* maakte Van den Eynde een kwalitatief studentenblad, zowel naar vorm als naar inhoud. Hij zorgde ervoor dat de Vlaamse studenten zich uiterlijk gingen onderscheiden van de Franstaligen, door een eigen studentenpet in te voeren, naar Duits model (1907). Al deze initiatieven financierde hij met zijn erfenis. Toen zijn vermogen in 1908 dit niet meer toeliet, verliet hij zonder enige academische titel Leuven. Zijn studies (eerst geneeskunde, dan rechten) had hij namelijk volkomen verwaarloosd door zijn drukke studentikoze activiteiten.

Van den Eynde opende in 1908 een kunstwinkel Flandria in Brussel, maar ging nog in hetzelfde jaar bankroet. Via minister Joris Helleputte (die hij nog kende van zijn studententijd) bewam hij in 1909 een betrekking bij het ministerie van de spoorwegen. Op Vlaams vlak bleef hij actief door onder andere lezingen te geven over de Vlaamse kunst voor plaatselijke Davidsfondsafdelingen en de Brusselse werkmanskringen. Hij schreef ook kronieken in *Hooger Leven* en stichtte het maandblad *De Vlaamse Kunstkamer*.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog kwam Van den Eynde in het activisme terecht; hij werd lid van de Raad van Vlaanderen en in 1917 benoemd tot afdelingshoofd van het Vlaamse ministerie van schone kunsten. Na de oorlog week hij uit naar Nederland en werd in België bij verstek tot twintig jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij overleefde door op te treden als privé-leraar muziek en taal in Maastrichtse gezinnen. Hij stierf in grote armoede in 1929.

In 1955 werd Van den Eyndes stoffelijk overschot op initiatief van het KVHV van Leuven overgebracht naar Vlierbeek.

LITERATUUR: Huldenummers van *Ons Leven* (22 februari 1908, 27 mei 1935 en 23 maart 1955); – J. Grauls, 'Jef van den Eynde', in *Ons Volk Ontwaakt*, (28 april 1929); – J.A. Spince-maille, 'Jef van den Eynde herdacht', in *Roeping* (juli 1935); – E. Claes, *Leuven: o dagen, schone dagen*, 1959; – L. Vos-Gevers, 'De Vlaamse studentenbeweging te Leuven, 1836-1914', in *Onze Alma Mater*, jg. 29, nr. 2 (1975), p. 109-142; – *Een eeuw Vlaamse studentenbeweging te Leuven. Catalogus van de tentoonstelling 16 februari tot 2 april 1976*, 1976; – H. Maes, 'Jef Van den Eynde, weeldekind en trekpaard van het Leuvense studentenleven', in *Bijdragen tot de geschiedenis van de stad Deinze*, 1984, p. 73-118; – M. de Goeyse, *O Vrij studentenheerlijkheid. Histori-*

sche schetsen, 1987; – H. Maes, ‘Jef van den Eynde’, in *NBW*, XIII, 1990.

ILLUSTRATIE(S), zie: Arthur Faingnaert, *Ons Leven*.

SANDRA MAES